Broj: S1 3 U 039515 21 U
Sarajevo, 20.12.2022. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Čosić Efraima i Željke Krmek, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Azre Mušanović, u upravnom sporu tužitelja, VmS group d.o.o. Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnik Sabina Čelik, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-3408-7/20 od 10.12.2020. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.12.2022. godine, donio je sljedeću,

P R E S U D U

Tužba se uvažava, osporeno rješenje broj: JN2-03-07-1-3408-7/20 od 10.12.2020. godine poništava i predmet vraća tuženom na ponovni postupak.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM, u roku od 15 dana od dana prijema presude, dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev, kao neosnovan, odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatarnje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-3408-7/20 od 10.12.2020. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv tenderske dokumentacije ugovornog organa JP Komunalno d.o.o. Livno, u postupku javne nabavke vodomjera i odbijen je zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog povrede pravila postupka, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U obrazloženju tužbe navodi, da obrazloženje osporenog rješenja nije u skladu sa odredbom člana 200. ZUP-a, te da je tuženi samo cijenio navode ugovornog organa, a koje navodi kao svoje obrazloženje, bez suštinske ocjene dokaza i razmatranja navoda tužitelja. Ističe, da je tuženi cijenio samo dokaze i navode ugovornog organa, te kao odlučnu činjenicu cijenio to, što je ugovorni organ dostavio katalog od 3 različita proizvođača vodomjera u kojima su vodomjeri koji sadrže navedenu karaktersitiku, da je pri tome zanemario činjenicu da se zapravo radi o istom vodomjeru. Ukazuje, da je ova odlučna činjenica nepravilno utvrđena, a opredijelila je tuženog da odbije žalbu tužitelja. Tužitelj dalje navodi, da je

tuženi ignorisao činjenicu na koju mu je tužitelj ukazivao da je to zapravo isti vodomjer, te je propustio cijeniti nesporno dokazanu činjenicu da je firma IKOM regionalni zastupnik proizvođača vodomjera Elster, a direktni vlasnik brenda Elster, je firma Honeywell. Ističe, da iako je ugovorni organ dostavio 3 kataloga, radi se o istom vodomjeru, pod brendovima istog proizvođača, a što je tužitelj dokazao isprintom sa web stranice firme IKOM i isprintom sa web stranice firme Elster. Naglašava, da je tuženi u potpunosti propustio cijeniti kao dokaz Certifikat o odobrenju tipa mjerača BAZ-14-1148 od Instituta za mjeriteljstvo BiH, kojim se dokazuje da specifikaciju koju ugovorni organ traži u Bosni i Hercegovini ispunjava samo jedan vodomjer i za koji certifikat ima samo IKOM d.o.o. Zagreb, kojeg u BiH predstavlja ponuđač IKOM d.o.o. Livno. Smatra, da je ovo morala biti odlučna činjenica da tuženi utvrdi, kako je tehnička specifikacija diskriminirajuća i ograničava konkurenciju, zbog je ista nezakonita. Ukazuje, da se u oblasti zakonskog mjeriteljstva na tržište BiH mogu staviti samo ona mjerila koja su prethodno zadovoljila ocjenu usklađenosti i koja na sebi imaju službenu oznaku Instituta za mjeriteljstvo BiH. Navodi, da je tuženi propustio cijeniti žalbeni navod, da ugovorni organ u TD nije ponuđačima dao potpune informacije o svojim stvarnim potrebama, niti je opisao koje su to specifičnosti terena koje ponuđači trebaju imati u vidu. Naglašava, da je tuženi propustio cijeniti žalbeni navod, da neosnovano ugovorni organ navodi da je nakon provedene analize i ispitivanja tržišta došao do zaključka da je višemlazni vodomjer najzastupljeniji u Evropi, obzirom da ugovorni organ nije predložio nijedan dokaz o ovom podatku. Tužitelj dalje navodi, da je tuženi propustio cijeniti žalbeni prigovor, da ugovorni organ neosnovano tvrdi da je koncipirao TD na temelju vlastitog pozitivnog iskustva. U dopuni tužbe, tužitelj je dostavio akt Instituta za mjeriteljstvo, za koji je tražio da bude cijenjen kao materijalni dokaz u predmetnom postupku te odluku ugovornog organa o izboru najpovoljnijeg ponuđača. Konačno, tužitelj predlaže da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu, tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar je predložio da se tužba, kao neosnovana, odbije.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost predmetnog konačnog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, u smislu člana 35. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga.

Iz stanja spisa proizlazi, da je ugovorni organ JP Komunalno d.o.o. Livno, pokrenuo postupka javne nabavke vodomjera, za koji je obavještenje o nabavci broj: 1035-1-1-35-3-13/20 od 12.11.2020. godine, objavljeno na portalu javnih nabavki. Tužitelj je nakon preuzimanja tenderske dokumentacije, protiv iste izjavio žalbu, koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio, da se ugovorni organ u TD nije pozvao na proizvođača vodomjera IKOM te da zahtjevanim karakteristikama traženih vodomjera, nije prekršeno načelo konkurencije.

Prema nalaženju ovog suda, zakonitost osporenog rješenja dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

Ovo sudsko vijeće zaključuje, da tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH u postupku odlučivanja o žalbi žalitelja, nije postupio u skladu relevantnim odredbama Zakona o javnim nabavkama, odnosno, u skladu sa odredbama Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH" broj:29/02 do 53/16), a posebno imajući u vidu član 9., u vezi sa članom 13. citiranog zakona, prema kojem se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Sud nije mogao raspraviti spor na osnovu činjenica utvrdjenih u upravnom postupku iz razloga, jer su one u bitinim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden je pogrešan i nepravilan zaključak, na način da je tuženi odbio žalbu izjavljenu protiv tenderske dokumentacije, iako nije utvrdio sve relevantne činjenice i proveo dokaze neophodne za donošenje pravilne i zakonite odluke u žalbenom postupku. U konkretnom slučaju, tuženi je drugostepeni organ, koji je dužan da utvrđuje materijalnu istinu, pa je u postupku odlučivanja po žalbi, odluku morao donijeti nakon kompletiranja neophodne dokumentacije i utvrđivanja svih relevantnih činjenica, kao i svih dokaza bitnih za donošenje odluke po žalbi, što je imalo za posljedicu, bitne povrede Zakona o upravnom postupku. Nadalje, članom 9. Poslovnika o radu Ureda za razmatranje žalbi je propisano, da se odluka u postupku donosi nakon kompletiranja neophodne dokumentacije i utvrđivanja svih relevantnih činjenica, kao i svih dokaza bitnih za donošenje odluke po žalbi. Imajući u vidu naprijed navedeno, ovo sudsko Vijeće nije moglo sa sigurnošću ispitati, zakonitost i pravilnost osporenog rješenja niti je moglo raspraviti spor na osnovu činjenica utvrđenih u upravnom postupku, zato što su one u bitnim tačkama nepotpuno utvrđene, izveden pogrešan i nepravilan zaključak na način, što je tuženi samo paušalno odbio žalbene navode, kao neosnovane, dakle bez valjanog i racionalnog obrazloženja. Tuženi nije odgovorio na žalbene prigovore, iako je kao drugostepeni organ to dužan učiniti u smislu odredbe člana 233. i 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku.
Ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovo vijeće je ocijenilo, da je tuženi donošenjem rješenja počinio bitnu povredu pravila postupka iz člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH", broj 29/02 do 53/16). Ova odredba obavezuje donosioca rješenja, da u obrazloženju navede dokaze koje je proveo i činjenično stanje utvrđeno na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu, kao i pravne propise na osnovu kojih je riješena predmetna upravna stvar. Osporeno rješenje, međutim, ne sadrži razloge koji su odlučni za donošenje odluke, odnosno isto sadrži samo žalbene navode, te izjašnjenje ugovornog organa i zaključak tuženog da su žalbeni navodi nesonovani jer se tuženi u TD nije pozvao na proizvođača vodomjera IKOM. Iz spisa je vidljivo, da je podnosilac žalbe detaljno naveo razloge zbog kojih smatra da je tenderska dokumentacija u suprotnosti sa Zakonom o javnim nabavkama, a na koje tuženi nije odgovorio, nego je u obrazloženju osporenog rješenja u cijelosti prihvatio izjašnjenje ugovornog organa, mada je tuženi dužan kao drugostepeni organ u drugostepenom aktu odgovoriti na sve žalbene prigovore u smislu člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom, pripadaju mu i troškovi upravnog spora, ali ne u potraživanom iznosu. Troškove postupka sud je dosudio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade

za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM.

Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife F BiH.

Slijedom prednjih utvrđenja jasno je, da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, zbog čega je ovaj sud tužbu uvažio, osporeno rješenje poništio i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje, primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH. U ponovnom postupku tuženi će cijeniti sve žalbene prigovore u ovoj upravnoj stvari i dati razloge iz kojih prihvata ili ne svaki od datih prigovora, u smislu odredbe člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo

